

Niets in de wereld mag ons onverschillig raken

We hebben de Kerstdagen achter ons gelaten, de drie wijzen zijn met geschenken langsgekomen bij het Christuskind. En wij, heeft u dat Christuskind de ruimte gegeven zodat het geboren mocht worden? Misschien had u deze vraag niet verwacht in het nieuwe jaar, maar toch stel ik hem. Uiteindelijk is de vraag aan ons allen, hoe onze relatie is met het Christuskind, toch?

Je kunt er vele vormen aan geven, biddend, zingend, stilte, aan zitten aan Zijn tafel bij de eucharistie. Of, omzien naar elkaar waarbij je handen en voeten geeft aan je geloof.

Op mijn tafel heb ik de Encycliek van Paus Franciscus voor mij liggen met de titel: Geprezen zijt Gij! Laudato Si. Laudato Si, is een sterke bijdrage tot de zorg die van alle mensen gevraagd wordt voor het gemeenschappelijke huis, de planeet, ons leefmilieu, dat een diepe crisis doormaakt. De encycliek zou een mooi en inspirerend handvat kunnen zijn hoe we met elkaar met onze Schepping behoren om te gaan. Onze Schepping, eigenlijk zijn wij er als kerk veel te weinig mee bezig, toch! Of niet...

Een andere relatie met het Christuskind zou kunnen zijn om Hem te dienen. 'God dienen is mensen dienen, mensen dienen is God dienen'. Deze gevleugelde uitspraak heb ik als omslagfoto op mijn facebookpagina staan waar ik dagelijks actief mee ben verbonden. Dat dienen, het dienstbaar zijn in het bijzonder aan hen die leven aan de zelfkant van onze samenleving, heeft mij een warme impuls aan mijn leven gegeven. En u, onze kerk heeft zoveel te bieden aan en in onze samenleving. Soms heb ik het idee dat we dat vergeten zijn als gelovigen.

Wij mogen onze 'handen en voeten' ten dienste stellen aan de samenleving, vanuit onze Bron. We mogen denken aan de voedselbank, kledingbank, inloophuis en de vele diaconale activiteiten in onze geloofsgemeenschappen en haar dorpskernen. Dienstbaar zijn aan de ander in nood, zonder jezelf weg te cijferen.

We hebben het Christuskind mogen ontvangen, zelfs waren er geschenken voor het Hem. Ook Zijn ouders moesten met een ezel langs huizen om een slaappleaats te vinden. Ook zij kregen 'lik op stuk' omdat er geen plaats was in de herberg. Dat we in ons leven dienstbaarheid mogen tonen naar de andere, vooral hen in nood. Een mooie opdracht voor nu en in de toekomst.

Pastor Ria Doornbusch